

En sann perle

Av Amy M. Morgan

Basert på en sann historie

“Ved små og enkle ting vil store ting skje” (Alma 37:6).

Jetta Pearl Stewart dro av seg Jkysen og satte seg på verandaen ved siden av far. “Hva er en perle?” spurte hun.

Åtte år gamle Jetta visste hva en perle var, men hun elsket å høre fars svar. Som alltid forklarte far at perler vokser i østers, lag på lag, til de blir en klar, skinnende juvel.

“Perler skinner som deg, min lille Jetta Pearl,” sa han smilende. Jetta smilte tilbake. Hun likte å være perlen hans.

Under middagen den kvelden sa far at han hadde et viktig spørsmål til Jetta.

“Helt siden du var liten, har du hatt et spesielt øre for musikk,” sa far. “Har du lyst til å lære å spille piano?”

Jetta sperret opp øynene. “Å, ja!” “Det ville bety å reise langt bort og bo hos læreren din en stund,” sa mor. “Ingen her i Milburn kan undervise deg.”

Jettas smil stivnet. Hun hadde aldri vært borte fra familien i mer enn en dag. Og å være *langt* borte...

Jetta ønsket å spille piano, men kunne hun forlate familien?

“Men det er viktig for oss å utvikle våre talenter, selv om det er vanskelig,” sa far.

Mor nikkete. “Du må arbeide veldig hardt,” sa hun.

Jetta *elsket* musikk. Og hun hadde alltid ønsket å kunne spille piano. Langsomt kom det et smil om munnen hennes. “Jeg skal spille piano!”

Men neste morgen da Jetta så far spenne hestene for vognen, var hun ikke glad i det hele tatt. I dag var hun bare redd. Hun hadde ikke regnet med å dra hjemmefra så snart.

Jetta klatret langsomt opp i vognen ved siden av far.

“Er du klar, Jetta Pearl?” spurte han.

Hun følte seg ikke klar, men Jetta nikkete. Vognen slingret fremover.

Etter en stund kikket far bort på henne. “Vet du hvor stolt din mor og jeg er av deg?”

Jetta nikkete. “Men hva om dere trenger min hjelp hjemme?”

Far smilte. “Vi kommer virkelig til å savne deg, men dette er noe bare du kan gjøre. Du kommer til å tjene vår himmelske Fader ved å utvikle talenter han har gitt deg.”

Hun hadde ikke tenkt på det sånn. Kunne det musikalske talentet hennes virkelig være en gave fra vår himmelske Fader?

Far fortsatte. “Det vil ta tid, men litt etter litt vil du bli flinkere til å spille piano. Og da vil du kunne hjelpe mange mennesker.”

Jetta følte at frykten begynte å avta. Hun skulle lære å spille piano og tjene vår himmelske Fader. Det ville bli skremmende, men hun visste at han ville hjelpe henne.

Far blunket. “Lag på lag blir min lille perle klar og strålende.”

Akkurat som far hadde sagt, lærte Jetta litt etter litt å spille piano. Hun lærte også å spille orgel.

Etter noen måneder kom Jetta hjem. Den søndagen ble hun Milburns aller første organist! Hjertet hamret da hun satte seg ved det store orgelet lokalsamfunnet hadde arbeidet for å kjøpe så hun kunne

spille på det. Det var så vakkert at Jetta nesten var redd for å røre det. Hun måtte sitte på en bok for å nå tangentene.

Hun trakk pusten dypt og begynte å spille. Notene svedde

gjennom rommet, fylldige og vakre.

Jetta tok en titt på forsamlingen. Folk smilte mens de sang. Jetta smilte også. Hun spilte langt fra perfekt, men hun brukte talentet sitt til å tjene.

Hun husket fars ord: “Perler skinner som deg, Jetta Pearl.”

Litt etter litt, lag på lag, gjorde vår himmelske Fader henne til en ekte perle. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.